

Opinia Komitetu Regionów „Przegląd systemu EMAS i oznakowania ekologicznego”

(2009/C 120/11)

KOMITET REGIONÓW

- Uważa, że stosowane przez organizacje systemy zarządzania środowiskowego i oznakowania ekologiczne produktów są dobrym, opartym na zasadach rynkowych środkiem zachęcania do podejmowania odpowiedzialności za środowisko naturalne wśród różnych podmiotów w społeczeństwie i sposobem podnoszenia poziomu jego ochrony.
- Uważa, że rozporządzenie w sprawie systemu EMAS jest użytecznym instrumentem dla różnego rodzaju organizacji, które mogłyby na wiele sposobów skorzystać na przyjęciu tego systemu, np. poprzez ograniczenie szkód dla środowiska, redukcję kosztów (energia i usuwanie odpadów), uzyskanie pewności, że działają zgodnie z przepisami środowiskowymi, zwiększenie wydajności działania itd.
- Sądzi, że konieczne jest również określenie zakresu oceny ekologiczności organizacji uczestniczących w systemie EMAS oraz zdefiniowanie odpowiednich wymogów dotyczących audytów środowiskowych na różnych poziomach analizy: dotyczącym sektora pierwotnego (produkcja), wtórnego (zaopatrzenie) i usługowego (inne). Nie wszystkie MSP oraz władze lokalne i regionalne dysponują informacjami, umiejętnościami i wiedzą niezbędnymi do przeprowadzenia audytów środowiskowych. Muszą one raczej korzystać z usług konsultantów zewnętrznych.
- Uważa, że zachowanie procedury oceny *ex ante* ma istotne znaczenie, jeśli chodzi o wiarygodność i niezawodność oznakowania ekologicznego. Aby spełnione zostały standardy ISO, organ odpowiedzialny za oznakowanie powinien sprawdzić zarówno *ex ante*, jak i *ex post*, że produkt, w którego przypadku wnioskuje się o przyznanie oznakowania, spełnia wymagane kryteria. Propozycja, by ocenę zastąpić rejestracją i monitorowaniem *ex post*, stanowi poważne zagrożenie dla wiarygodności i niezawodności oznakowania.

Sprawozdawca generalny: Britt Lundberg (FI/ALDE), członek rządu regionalnego Wysp Alandzkich

Dokumenty źródłowe

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego programu oznakowania ekologicznego

COM(2008) 401 wersja ostateczna – 2008/0152 (COD)

oraz

wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)

COM(2008) 402 wersja ostateczna – 2008/0154 (COD)

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Zalecenia ogólne (EMAS i oznakowanie ekologiczne)

1. Uważa przegląd systemu EMAS i oznakowania ekologicznego UE za szczególnie potrzebny i zdecydowanie popiera cele UE dotyczące promowania zrównoważonej polityki produkcyjnej i konsumpcyjnej, zgodnie z porozumieniem lizbońskim i wspólnotową strategią rozwoju zrównoważonego, także z myślą o osiągnięciu celów polityki klimatycznej Wspólnoty.

2. Jest zdania, że oba przeglądy są szczególnie niezbędne, ponieważ żaden z tych systemów nie cieszył się taką popularnością ani nie wywarł takiego wpływu, jakie w zamierzeniu przewidywano.

3. Uważa, że stosowane przez organizacje systemy zarządzania środowiskowego i oznakowania ekologiczne produktów są dobrym, opartym na zasadach rynkowych środkiem zachęcania do podejmowania odpowiedzialności za środowisko naturalne wśród różnych podmiotów w społeczeństwie i sposobem podnoszenia poziomu jego ochrony.

4. Sądzi, że władze lokalne i regionalne mogłyby w większym stopniu wykorzystywać te systemy; ponadto jest zdania, że przy zmianie prawodawstwa oraz w stosowanych przez państwa członkowskie środkach wsparcia należy zwrócić uwagę na potencjał, jaki korzystanie z tych systemów przedstawia zarówno dla małych, jak i dużych organizacji sektora publicznego.

5. Uważa, że mimo iż wniosek dotyczący systemu EMAS zawiera dość szczegółowe przepisy, procedury i wymogi, to jednak wciąż jest on zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności (wdrażanie pozostawiono państwom członkowskim lub ich władzom lokalnym i regionalnym). System oznakowania ekologicznego nie ma wykluczać innych rozwiązań, lecz może funkcjonować równoległe z systemami krajowymi i regionalnymi, o ile opierają się one na rygorystycznych kryteriach.

6. Jest przekonany, że żaden z dwóch systemów, opartych na dobrowolnym uczestnictwie, nie tworzy zbędnych obciążeń:

procesy opracowywania i przeglądu kryteriów oznakowania ekologicznego są elastyczne, a wniosek dotyczący systemu EMAS przewiduje elastyczne przepisy.

7. Uważa, że wnioski są spójne ze strategią Komisji Europejskiej dotyczącą lepszego stanowienia prawa (upraszczanie prawodawstwa i zmniejszanie obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw i władz publicznych).

Cele przeglądu rozporządzenia dotyczącego systemu EMAS

8. Uważa, że rozporządzenie w sprawie systemu EMAS jest użytecznym instrumentem dla różnego rodzaju organizacji, które mogłyby na wiele sposobów skorzystać na przyjęciu tego systemu, np. poprzez ograniczenie szkód dla środowiska, redukcję kosztów (energia i usuwanie odpadów), poprawę wizerunku ekologicznego, uzyskanie pewności, że działają zgodnie z przepisami środowiskowymi, zwiększenie wydajności działania itd.

9. Popiera propozycję, by ustalone były ilościowe i wymierne cele dotyczące liczby organizacji, które będą zarejestrowane w EMAS pięć i dziesięć lat po wejściu w życie omawianego rozporządzenia.

10. Jest zdania, że cel ten byłoby łatwiej osiągnąć, gdyby państwa członkowskie zostały zobowiązane do ustalania własnych celów dotyczących zwiększenia liczby organizacji zarejestrowanych w EMAS.

11. Stanowczo popiera, by wszelkimi możliwymi środkami zwiększano widoczność systemu EMAS, ponieważ np. w krajach nordyckich system ten prawie nie jest znany ani stosowany w sektorze publicznym.

12. Jest zdania, że w tekście rozporządzenia należy wziąć pod uwagę perspektywę organizacji zamierzających przyjąć EMAS. Organizacje takie są zainteresowane przede wszystkim strukturą systemu EMAS, tymczasem jest ona omówiona dopiero w załączniku II do wniosku. Najłatwiej byłoby naprawić ten brak, włączając załącznik II do tekstu wniosku jako osobny artykuł, zatytułowany: „Struktura i wymogi systemu EMAS”.

13. Z zadowoleniem przyjmuje sugestię, by krajowe lub regionalne systemy zarządzania środowiskowego miały prawo do pełnej lub częściowej rejestracji w systemie EMAS, co ułatwiłoby organizacjom przechodzenie od takich systemów do EMAS. Tym samym wzrosłaby liczba organizacji potencjalnie aspirujących do EMAS, które już zrobiły pierwszy krok do rejestracji w tym systemie. Dzięki temu poprawie uległaby także wiarygodność systemów lokalnych, jako że stałyby się one częścią systemu EMAS.

14. Uważa, że Komisja mogłaby ustanowić minimalne wymogi dotyczące systemów częściowo zgodnych z EMAS, tak aby nie składano wniosków odnoszących się wyłącznie do pojedynczych elementów systemu zarządzania środowiskowego, których nie da się zdefiniować jako pełnego systemu.

15. Sugeruje, że takie minimalne wymogi mogą być np. następujące: polityka środowiskowa ukierunkowana na ciągłą poprawę wyników; przegląd środowiskowy określający wpływ, jaki mają na środowisko środki podejmowane przez daną organizację; zgodność z przepisami prawa dotyczącego środowiska; cele środowiskowe obejmujące istotne aspekty środowiskowe; program lub plan działania w dziedzinie środowiska określający zadania, środki i harmonogram ich wdrażania w celu osiągnięcia celów środowiskowych; wystarczające zasoby do wdrożenia programu środowiskowego; wewnętrzna komunikacja na temat systemu zarządzania środowiskowego na różnych szczeblach w obrębie organizacji oraz zewnętrzny audyt systemu zarządzania środowiskowego.

16. Jest zdania, że należy ulepszyć wytyczne dotyczące sprawozdawczości środowiskowej zawarte w załączniku IV do wniosku. W szczególności małe i średnie przedsiębiorstwa usługowe oraz np. podmioty lokalne nie są w stanie obliczyć wartości wielu przewidzianych wskaźników, takich jak efektywne wykorzystanie materiałów. Ilość wykorzystywanych materiałów jest tak duża, że samo gromadzenie danych dotyczących najważniejszych z nich jest często zadaniem ponad siły. Również wpływ na różnorodność biologiczną jest znikomy w przypadku większości MŚP oraz małych organizacji sektora publicznego, i nie ma wiele sensu proponować wymogów sprawozdawczych w odniesieniu do nich.

17. Sądzi, że konieczne jest również określenie zakresu oceny ekologiczności organizacji uczestniczących w systemie EMAS oraz zdefiniowanie odpowiednich wymogów dotyczących audytów środowiskowych na różnych poziomach analizy: dotyczącym sektora pierwotnego (produkcja), wtórnego (zamówienia publiczne) i usługowego (inne). Nie wszystkie MŚP oraz władze lokalne i regionalne dysponują informacjami, umiejętnościami i wiedzą niezbędnymi do przeprowadzenia audytów środowiskowych. Muszą one raczej korzystać z usług konsultantów zewnętrznych.

18. Podaje w wątpliwość koszty wdrażania systemu EMAS i oznakowania ekologicznego ponoszone przez władze publiczne i prywatne przedsiębiorstwa. Uważa, że oba te systemy cieszyłyby się większą popularnością, gdyby zmniejszo

albo zniesiono związane z nimi opłaty. Niemniej należy wprowadzić rozróżnienie między systemem EMAS a oznakowaniem ekologicznym ze względu na różne struktury kosztów ponoszonych przez organizacje w nich uczestniczące.

19. Uważa, że należy zmniejszyć obciążenia administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa przy wprowadzaniu systemu EMAS. Niemniej ograniczanie biurokracji nie może nigdy prowadzić do utracenia przez system EMAS wiarygodności w oczach władz publicznych, konsumentów czy organizacji, które chciałyby przystąpić do tego systemu.

Program oznakowania ekologicznego

20. Jest zdania, że wyznaczone cele stanowią krok we właściwym kierunku, szczególnie takie cele, jak umożliwienie różnorodnym podmiotom udziału w pracach nad kryteriami oznakowania ekologicznego oraz skrócenie procedury przyjęcia, gdyż w ten sposób nowe produkty mogą być szybciej włączane do programu oznakowania.

21. Wzywa do umieszczenia na oznakowaniu nazwy „UE”, by lepiej uświadomić ogółowi społeczeństwa, że Ecolabel jest inicjatywą Unii Europejskiej.

22. Uważa za dobrą rzecz skrócenie procedury opracowywania kryteriów w przypadku grup produktów, które już zostały uznane na podstawie innego programu oznakowania ekologicznego; przykładowo stosowane w krajach nordyckich logo z łabędziem („Nordic Swan”) lub niemiecki „Blauer Engel” są takimi uznanymi w danych krajach oznakowaniami, które mogłyby działać stymulująco na oznakowanie ekologiczne UE.

23. Popiera propozycję dotyczącą zniesienia opłat rocznych w przypadku produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne, ponieważ powoduje to usunięcie barier finansowych utrudniających przystąpienie do programu wielu MŚP.

24. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję, by zainteresowane strony były zobowiązane do opracowania przewodnika dla władz udzielających zamówień publicznych. Ułatwi to publicznym podmiotom zamawiającym uwzględnienie kryteriów oznakowania ekologicznego w procedurach zamówień publicznych. Przewodnik zapewniłby administracji lokalnej i regionalnej pożądaną pomoc.

25. Uważa, że zachowanie procedury oceny *ex ante* ma istotne znaczenie, jeśli chodzi o wiarygodność i niezawodność oznakowania ekologicznego. Europejskie oznakowanie ekologiczne to system oznakowania oparty na ocenie cyklu życia zgodnie z normą ISO 14024, który to system powinien zostać zweryfikowany przez osobę trzecią. Aby spełnione zostały standardy ISO, organ odpowiedzialny za oznakowanie powinien sprawdzić zarówno *ex ante*, jak i *ex post*, że produkt, w którego przypadku wnioskuje się o przyznanie oznakowania, spełnia wymagane kryteria. Propozycja, by ocenę zastąpić rejestracją i monitorowaniem *ex post*, stanowi poważne zagrożenie dla wiarygodności i niezawodności oznakowania.

26. Nie popiera propozycji, by kryteria dla krajowych lub regionalnych systemów oznakowania były tak samo rygorystyczne jak dla wspólnotowego oznakowania ekologicznego w odniesieniu do tych grup produktów, dla których już istnieją kryteria oznakowania ekologicznego UE. Przy ocenie surowości wymogów dotyczących różnych systemów oznakowania należy wziąć pod uwagę odpowiedni kontekst oraz sytuację zarówno środowiska, jak i rynku. Wiele czynników odgrywających tu zasadniczą rolę, takich jak stan środowiska, presja na środowisko i jego wrażliwość, różni się znacznie między regionami UE.

27. Uważa za szczególnie ważne, by państwa członkowskie i Komisja wzmogły działania uświadamiające i informacyjne dotyczące oznakowania ekologicznego. W związku z tym najskuteczniejsza powinna być współpraca z podmiotami z handlu detalicznego, ponieważ to właśnie w sklepach konsu-

menci określają swój wybór i podejmują decyzje o kupnie produktów. Sprzedawcy mają w ten sposób duże możliwości wpływania na te zachowania konsumentów.

28. Jest zdania, że jednym z priorytetów powinno być stopniowe rozszerzanie zakresu dostępnych konsumentom produktów i usług, które spełniają kryteria uzyskania wspólnotowego oznakowania ekologicznego. Cel ten należy promować poprzez wspieranie rozwijania metod projektowania produktów, które w ciągu całego cyklu życia spełniają ustalone dla danej grupy produktów kryteria. W związku z tym zaleca, by odpowiednie władze wdrażały programy promujące ekoprojekt (między innymi w oparciu o istniejące w ramach oznakowania ekologicznego kryteria środowiskowe) oraz realizowały programy wspierania przedsiębiorstw i projektów pilotażowych w tym zakresie.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Artykuł 7 – Odstępstwo dla małych organizacji</p> <p>1. Na prośbę małej organizacji właściwy organ dokonuje przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, na maksymalnie pięć lat, lub rocznego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, na maksymalnie dwa lata, o ile spełnione zostały następujące warunki:</p> <p>a) nie występują zagrożenia dla środowiska;</p> <p>b) organizacja nie planuje zmian operacyjnych systemu zarządzania środowiskowego; oraz</p> <p>c) nie występują znaczące lokalne problemy związane ze środowiskiem.</p> <p>2. W celu uzyskania przedłużenia, o którym mowa w ust. 1, przedmiotowa organizacja składa wniosek właściwemu organowi, który dokonał rejestracji organizacji, oraz przedstawia dowody na spełnienie warunków przyznania odstępstwa.</p> <p>3. Organizacje korzystające z przedłużenia na dwa lata, o którym mowa w ust. 1, przekazują niezatwierdzone sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności właściwemu organowi każdego roku, w którym są zwolnione z obowiązku zatwierdzenia sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności.</p>	<p>Artykuł 7 – Odstępstwo dla małych organizacji</p> <p>1. Na prośbę małej organizacji właściwy organ dokonuje przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, na maksymalnie pięć lat, lub rocznego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, na maksymalnie dwa lata, o ile spełnione zostały następujące warunki:</p> <p>a) nie występują zagrożenia dla środowiska;</p> <p>b) organizacja nie planuje zmian operacyjnych systemu zarządzania środowiskowego; oraz</p> <p>c) nie występują znaczące lokalne problemy związane ze środowiskiem.</p> <p>2. W celu uzyskania przedłużenia, o którym mowa w ust. 1, przedmiotowa organizacja składa wniosek właściwemu organowi, który dokonał rejestracji organizacji, oraz przedstawia dowody na spełnienie warunków przyznania odstępstwa.</p> <p>3. Organizacje korzystające z przedłużenia na dwa lata, o którym mowa w ust. 1, przekazują niezatwierdzone sprawozdanie dotyczące poziomu ekologiczności właściwemu organowi każdego roku, w którym są zwolnione z obowiązku zatwierdzenia sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności.</p> <p><u>4. W organizacjach, które na mocy art. 7 ust. 1 otrzymały przedłużenie na okres do pięciu lat, odpowiednio dostosowuje się cykl audytu.</u></p>

Uzasadnienie

Cel odciążenia w szczególności MŚP, określony w rozporządzeniu EMAS III, jest tu zagrożony, gdyż z jednej strony będzie możliwe przedłużenie cyklu zatwierdzania do pięciu lat, zaś z drugiej strony pozostaje w mocy przymusowy trzyletni cykl audytu. Cykle te muszą zostać do siebie dostosowane.

Poprawka 2

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 9 ust. 4

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Artykuł 9 – Rejestracja umożliwiająca stosowanie wspólnotowego oznakowania ekologicznego</p> <p>4. W ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku o rejestrację odpowiedni właściwy organ sprawdza dokumentację, o której mowa w ust. 2.</p> <p>Jeżeli dokumentacja jest kompletna, wówczas właściwy organ przyznaje numer rejestracyjny każdemu produktowi.</p>	<p>Artykuł 9 – Rejestracja umożliwiająca stosowanie wspólnotowego oznakowania ekologicznego</p> <p>4. W ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku o rejestrację odpowiedni właściwy organ sprawdza dokumentację, o której mowa w ust. 2.</p> <p>Jeżeli dokumentacja jest kompletna <u>i została sprawdzona przez właściwy organ</u>, wówczas właściwy organ przyznaje numer rejestracyjny każdemu produktowi.</p>

Uzasadnienie

Zapewnienie zgodności z normą ISO wymaga, by właściwy organ sprawdził *ex ante*, czy produkt, który ma zostać opatrzony wspólnym oznakowaniem ekologicznym, spełnia odpowiednie kryteria. Propozycja, by zastąpić procedury oceny systemem rejestracji i monitorowania *ex post* stanowi poważne zagrożenie dla wiarygodności oznakowania (przeprowadzanie jedynie kontroli wrywkowych nie jest wystarczające).

Poprawka 3

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 43 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Komisja prowadzi i udostępnia publicznie:</p> <p>a) rejestr weryfikatorów środowiskowych i organizacji zarejestrowanych w EMAS;</p> <p>b) bazę danych zawierającą deklaracje środowiskowe i sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności w formacie elektronicznym.</p>	<p>2. Komisja prowadzi i udostępnia publicznie:</p> <p>a) rejestr weryfikatorów środowiskowych i organizacji zarejestrowanych w EMAS;</p> <p>b) bazę danych zawierającą deklaracje środowiskowe i sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności w formacie elektronicznym;</p> <p>c) <u>bazę danych z najlepszymi praktykami EMAS w różnych sektorach związanych ze środowiskiem (takich jak np. energetyka, odpady, zamówienia publiczne, komunikacja).</u></p>

Uzasadnienie

Wpływ wprowadzenia systemu EMAS byłby większy, gdyby istniał łatwy w użyciu informator, w którym przedstawiono by osiągnięcia organizacji uczestniczących w EMAS w różnych obszarach ochrony środowiska (odpady, energia, zamówienia publiczne itd.). Przykłady dobrych praktyk, uwzględniających także redukcję kosztów, mogłyby również zachęcać inne organizacje do włączenia się do omawianego systemu.

Poprawka 4

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 39 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego, w szczególności prawa dotyczącego konkurencji, opodatkowania i pomocy prawa, państwa członkowskie podejmują w stosownych przypadkach środki mające na celu ułatwienie organizacjom rejestracji w EMAS lub jej utrzymania. Środki są podejmowane na jeden z poniższych sposobów:</p> <p>a) ulgi regulacyjne, polegające na uznaniu, że organizacja zarejestrowana w EMAS spełnia dane wymogi prawne w dziedzinie środowiska określone w innych instrumentach prawnych, zidentyfikowane przez właściwe władze;</p>	<p>2. Bez uszczerbku dla prawa wspólnotowego, w szczególności prawa dotyczącego konkurencji, opodatkowania i pomocy prawa, państwa członkowskie podejmują w stosownych przypadkach środki mające na celu ułatwienie organizacjom rejestracji w EMAS lub jej utrzymania. Środki są podejmowane na jeden z poniższych sposobów:</p> <p>a) ulgi regulacyjne (<u>np. dłuższe zezwolenia środowiskowe i łagodniejsze wymogi dotyczące sprawozdawczości na temat spełnienia kryteriów zezwolenia</u>), polegające na uznaniu, że organizacja zarejestrowana w EMAS spełnia dane wymogi prawne w dziedzinie środowiska określone w innych instrumentach prawnych, zidentyfikowane przez właściwe władze.</p>

Uzasadnienie

Z prawodawstwa powinno jasno wynikać, że organizacje uczestniczące w EMAS mają prawo do wsparcia publicznego, także w sprawach dotyczących zezwoleń środowiskowych.

Poprawka 5

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 45 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie mogą składać Komisji pisemne wnioski o uznanie istniejących systemów zarządzania środowiskowego lub ich części, certyfikowanych zgodnie ze stosownymi procedurami certyfikacji uznanymi na stopniu krajowym lub regionalnym, za spełniające wymagania niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>1. Państwa członkowskie i <u>organizacje koordynujące krajowe lub regionalne systemy EMAS</u> mogą składać Komisji pisemne wnioski o uznanie istniejących systemów zarządzania środowiskowego lub ich części, certyfikowanych zgodnie ze stosownymi procedurami certyfikacji uznanymi na stopniu krajowym lub regionalnym, za spełniające wymagania niniejszego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Nie ma sensu ograniczać do państw członkowskich prawa zgłaszania propozycji na mocy art. 39, zważywszy na to, że organy koordynujące lokalne systemy zarządzania środowiskowego mają najlepszą wiedzę o tych systemach i mogą zatem przedkładać uzasadnione propozycje dotyczące zgodności z systemem EMAS.

Poprawka 6

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 4 ust. 5

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p data-bbox="336 421 719 450">Artykuł 4 – Przygotowanie do rejestracji</p> <p data-bbox="256 483 798 584">5. Organizacje przedstawiają dowody rzeczowe lub dokumenty wykazujące, że organizacja spełnia wszystkie określone stosowne wymogi prawne w dziedzinie środowiska.</p> <p data-bbox="256 595 798 674">Organizacje mogą zwrócić się do właściwego organu egzekucyjnego o wydanie oświadczenia o zgodności zgodnie z art. 33 ust. 5.</p> <p data-bbox="256 685 798 808">Organizacje spoza Wspólnoty dokonują również odniesienia do wymogów prawnych w dziedzinie środowiska mających zastosowanie do podobnych organizacji w państwach członkowskich, w których organizacja zamierza złożyć wniosek.</p>	<p data-bbox="895 421 1278 450">Artykuł 4 – Przygotowanie do rejestracji</p> <p data-bbox="815 483 1356 584">5. Organizacje przedstawiają dowody rzeczowe lub dokumenty wykazujące, że organizacja spełnia wszystkie określone stosowne wymogi prawne w dziedzinie środowiska.</p> <p data-bbox="815 595 1356 674">Organizacje mogą zwrócić się do właściwego organu egzekucyjnego o wydanie oświadczenia o zgodności zgodnie z art. 33 ust. 5.</p> <p data-bbox="815 685 1356 808">Organizacje spoza Wspólnoty dokonują również odniesienia do wymogów prawnych w dziedzinie środowiska mających zastosowanie do podobnych organizacji w państwach członkowskich, w których organizacja zamierza złożyć wniosek.</p>

Uzasadnienie

Możliwość urzędowego zaświadczenia o legalności stanowi poważną niespójność w systemie i stoi w sprzeczności z zasadą, że EMAS jest systemem opartym na „potwierdzonej” odpowiedzialności własnej. Ponadto zapis ten oznacza zniweczenie istotnej korzyści dla administracji, gdyż zamiast ograniczać biurokrację i nakład pracy urzędów, system EMAS dopiero by je powodował. Nie można by wówczas usprawiadliwić udogodnień dla organizacji zarejestrowanych w systemie EMAS, takich jak zastępowanie przepisów regulacyjnych i zmniejszanie opłat, a tym samym zniknąłby istotny bodziec do rejestracji w systemie EMAS.

Poprawka 7

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 7 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p data-bbox="304 1368 751 1397">Artykuł 7 – Odstępstwo dla małych organizacji</p> <p data-bbox="256 1431 798 1554">1. Na prośbę małej organizacji właściwy organ dokonuje przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, na maksymalnie pięć lat, lub rocznego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, na maksymalnie dwa lata, o ile spełnione zostały następujące warunki:</p> <p data-bbox="256 1568 798 1715">a) nie występują zagrożenia dla środowiska; b) organizacja nie planuje zmian operacyjnych systemu zarządzania środowiskowego; oraz c) nie występują znaczące lokalne problemy związane ze środowiskiem.</p>	<p data-bbox="863 1368 1310 1397">Artykuł 7 – Odstępstwo dla małych organizacji</p> <p data-bbox="815 1431 1356 1581">1. Na prośbę małej organizacji <u>weryfikator środowiskowy</u> właściwy organ dokonuje przedłużenia trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, na maksymalnie pięć lat, lub rocznego okresu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, na maksymalnie dwa lata, o ile spełnione zostały następujące warunki:</p> <p data-bbox="815 1592 1356 1740">a) nie występują zagrożenia dla środowiska; b) organizacja nie planuje zmian operacyjnych systemu zarządzania środowiskowego; oraz c) nie występują znaczące lokalne problemy związane ze środowiskiem.</p>

Uzasadnienie

Przeprowadzenie formalnej procedury przedłużenia cyklu rejestracji prowadzi do zwiększenia obciążeń biurokratycznych i działa na niekorzyść MŚP. Obecnie przedłużenie cyklu rejestracji odbywa się na podstawie bezpośredniego kontaktu weryfikatora z przedsiębiorstwem, bez wcześniejszego składania wniosku. Procedura ta sprawdziła się i uwzględniła również fakt, że weryfikator środowiskowy ma najlepszy wgląd w sytuację przedsiębiorstwa.

Poprawka 8

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 28 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 28 – Dokonanie akredytacji</p> <p>1. Centra akredytacji wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 są odpowiedzialne za akredytację weryfikatorów środowiskowych oraz nadzór nad czynnościami przeprowadzanymi przez weryfikatorów środowiskowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 28 – Dokonanie akredytacji</p> <p>1. Centra akredytacji wyznaczone przez państwa członkowskie, <u>z poszanowaniem podziału kompetencji obowiązującego w każdym z nich</u>, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 są odpowiedzialne za akredytację weryfikatorów środowiskowych oraz nadzór nad czynnościami przeprowadzanymi przez weryfikatorów środowiskowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>

Uzasadnienie

W motywie 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 stwierdza się:

(11) Ustanowienie jednolitej jednostki akredytującej nie powinno stanowić uszczerbku dla podziału zadań w państwach członkowskich.

Poprawka 9

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 12 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Artykuł 12 — Obowiązki dotyczące procesu rejestracji</p> <p>2. Właściwe organy tworzą i prowadzą rejestr organizacji zarejestrowanych w ich państwach członkowskich, zawierający deklaracje środowiskowe lub sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności organizacji w formacie elektronicznym, oraz co miesiąc aktualizują rejestr.</p> <p>Rejestr jest publicznie dostępny na stronie internetowej.</p>	<p>Artykuł 12 — Obowiązki dotyczące procesu rejestracji</p> <p>2. Właściwe organy tworzą i prowadzą rejestr organizacji zarejestrowanych w ich państwach członkowskich, zawierający <u>najbardziej aktualne</u> deklaracje środowiskowe lub sprawozdania dotyczące poziomu ekologiczności organizacji w formacie elektronicznym, oraz co miesiąc aktualizują rejestr.</p> <p>Rejestr jest publicznie dostępny na stronie internetowej.</p>

Uzasadnienie

Gdy mowa jest o deklaracji środowiskowej lub sprawozdaniu dotyczącym poziomu ekologiczności organizacji, należy uściślić, że ma to być jej najnowsza deklaracja lub sprawozdanie.

Ponadto niektóre organizacje udostępniają deklaracje środowiskowe na wniosek (o czym mowa w art. 6 ust. 3), aby móc utworzyć rejestr osób zainteresowanych i w związku z tym nie chcą, by ich deklaracja została upubliczniona bez uprzedniego złożenia wniosku w tej sprawie.

Nie należy w związku z tym ustanawiać obowiązku publikowania deklaracji środowiskowej lub sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności organizacji na stronie internetowej, gdzie byłyby dostępne bez uprzedniego złożenia wniosku. Inne rozwiązanie polega na tym, by odpowiednie organa zapewniały podobną usługę udostępniania wspomnianych dokumentów dotyczących poszczególnych organizacji na wniosek i podawały tym organizacjom informacje o składanych wnioskach.

Poprawka 10

Rozporządzenie w sprawie systemu EMAS

Artykuł 14 ust. 3

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
<p data-bbox="256 421 791 477">Artykuł 14 – Zawieszenie rejestracji lub usunięcie organizacji z rejestru</p> <p data-bbox="256 510 791 633">3. Zarejestrowana organizacja zostaje, odpowiednio, objęta zawieszeniem rejestracji lub usunięta z rejestru, jeżeli w ciągu miesiąca od chwili zaistnienia takiego obowiązku nie przedłoży właściwemu organowi któregokolwiek z poniższych:</p> <p data-bbox="256 645 791 723">a) zatwierdzonych aktualizacji deklaracji środowiskowych, sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności lub podpisanej deklaracji, o której mowa w art. 24 ust. 9;</p> <p data-bbox="256 734 791 790">b) formularza, zawierającego przynajmniej informacje wymienione w załączniku VI dotyczące organizacji.</p>	<p data-bbox="807 421 1345 477">Artykuł 14 – Zawieszenie rejestracji lub usunięcie organizacji z rejestru</p> <p data-bbox="807 510 1345 633">3. Zarejestrowana organizacja zostaje, odpowiednio, objęta zawieszeniem rejestracji lub usunięta z rejestru, jeżeli w ciągu miesiąca <u>trzech miesięcy</u> od chwili zaistnienia takiego obowiązku nie przedłoży właściwemu organowi któregokolwiek z poniższych:</p> <p data-bbox="807 645 1345 723">a) zatwierdzonych aktualizacji deklaracji środowiskowych, sprawozdania dotyczącego poziomu ekologiczności lub podpisanej deklaracji, o której mowa w art. 24 ust. 9;</p> <p data-bbox="807 734 1345 790">b) formularza, zawierającego przynajmniej informacje wymienione w załączniku VI dotyczące organizacji.</p>

Uzasadnienie

Czas na dostarczenie brakujących dokumentów powinien zostać przedłużony do 3 miesięcy od daty wezwania celem pozostawienia organizacjom czasu na przygotowanie dokumentacji i, w razie potrzeby, na jej zatwierdzenie, które zależy od dyspozycyjności czasowej kontrolera.

Bruksela, dnia 12 lutego 2009 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Luc VAN DEN BRANDE